

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 462

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 57

22 decembrie 2014

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2014/C 462/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2014/C 462/02 Cauza C-417/12 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 octombrie 2014 – Regatul Danemarcei/Comisia (Recurs — FEOGA — Retragerea suprafețelor din producția agricolă — Controale prin teledetecție — Acoperire vegetală a parcelor retrase din producția agricolă — Corecții financiare) 2

2014/C 462/03 Cauza C-605/12: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Naczelny Sąd Administracyjny – Polonia) – Welmory sp. z o.o./Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku (Trimitere preliminară — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolul 44 — Noțiunea „sediul comercial fix” al beneficiarului unei prestări de servicii — Locul în care se consideră că prestările de servicii sunt furnizate persoanelor impozabile — Operațiune intracomunitară). 2

RO

2014/C 462/04	Cauza C-611/12 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 octombrie 2014 – Jean-François Giordano/Comisia Europeană (Recurs — Politica comună în domeniul pescuitului — Cote de pescuit — Măsuri de urgență adoptate de către Comisie — Răspundere extracontractuală a Uniunii — Articolul 340 al doilea paragraf TFUE — Condiții — Prejudiciu real și cert — Dreptul subiectiv de a pescui).	3
2014/C 462/05	Avizul 1/13: Avizul Curții (Marea Cameră) din 14 octombrie 2014 – Comisia Europeană (Aviz dat în temeiul articolului 218 alineatul (11) TFUE — Convenția asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii — Aderare a unor state terțe — Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 — Competența externă exclusivă a Uniunii Europene — Riscul de a se aduce atingere aplicării uniforme și coerente a normelor Uniunii și bunei funcționări a sistemului pe care îl instituie)	4
2014/C 462/06	Cauzele conexate C-12/13 P și C-13/13 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 octombrie 2014 – Gérard Buono și alții (C-12/13 P) și Syndicat des thoniers méditerranéens și alții (C-13/13 P)/Comisia Europeană (Recurs — Politica comună în domeniul pescuitului — Cote de pescuit — Măsuri de urgență adoptate de către Comisie — Răspundere extracontractuală a Uniunii — Articolul 340 al doilea paragraf TFUE — Condiții — Prejudiciu real și cert)	4
2014/C 462/07	Cauza C-65/13: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 octombrie 2014 – Parlamentul European/Comisia Europeană [Acțiune în anulare — Regulamentul (UE) nr. 492/2011 — Decizia de punere în aplicare 2012/733/UE — Rețeaua EURES — Competența de executare a Comisiei Europene — Întindere — Articolul 291 alineatul (2) TFUE].	5
2014/C 462/08	Cauza C-100/13: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 16 octombrie 2014 – Comisia Europeană/Republica Federală Germania [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera circulație a mărfurilor — Reglementare a unui stat membru care impune ca anumite materiale de construcții care poartă marca de conformitate CE să fie conforme cu normele naționale suplimentare — Liste de norme de construcție („Bauregellisten”)]	5
2014/C 462/09	Cauza C-221/13: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale ordinario di Trento – Italia) – Teresa Mascellani/Ministero della Giustizia (Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 97/81/CE — Acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiuni de normă, încheiat de UCIPE, CEIP și CES — Transformarea contractului de muncă pe fracțiuni de normă într-un contract de muncă cu normă întreagă fără acordul lucrătorului)	6
2014/C 462/10	Cauza C-273/13 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 octombrie 2014 – Republica Polonă/Comisia Europeană (Recurs — FEOGA, FEAGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțarea comunitară — Cheltuieli efectuate de Republica Polonă)	6
2014/C 462/11	Cauza C-323/13: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 15 octombrie 2014 – Comisia Europeană/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directivele 1999/31/CE și 2008/98/CE — Plan de gestionare — Rețea corespunzătoare și integrată de unități de eliminare — Obligația de a pune în aplicare tratarea deșeurilor asigurând cel mai bun rezultat pentru sănătatea umană și pentru protecția mediului)	7
2014/C 462/12	Cauza C-331/13: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 15 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Sibiu – România) – Ilie Nicolae Nicula/Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu (Trimitere preliminară — Restituirea taxelor percepute de un stat membru cu încălcarea dreptului Uniunii)	7

2014/C 462/13	Cauza C-334/13: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 16 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Nordex Food A/S/Hauptzollamt Hamburg-Jonas [Trimitere preliminară — Agricultură — Regulamentul (CE) nr. 800/1999 — Restituiri la export — Regulamentul (CE) nr. 1291/2000 — Sistem de licențe de export — Declarație de export depusă fără licență de export — Termen acordat de biroul vamal de export — Documente vamale prin care se stabilește intrarea mărfurilor exportate în țara de destinație — Documente false — Rectificarea neregulilor — Aplicarea sancțiunii prevăzute la articolul 51 din Regulamentul (CE) nr. 800/1999]. . .	8
2014/C 462/14	Cauza C-387/13: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 16 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Țările de Jos) – VAEX Varkens- en Veehandel BV/Productschap Vee en Vlees [Trimitere preliminară — Agricultură — Regulamentul (CE) nr. 612/2009 — Restituiri la export — Regulamentul (CE) nr. 376/2008 — Regimul licențelor de export — Declarație de export depusă înainte de eliberarea licenței de export — Export efectuat în perioada de valabilitate a licenței de export — Rectificarea neregulilor]	9
2014/C 462/15	Cauza C-453/13: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 16 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court) – Regatul Unit) – The Queen, la cererea: Newby Foods Ltd/Food Standards Agency [Protecția sănătății — Regulamentul (CE) nr. 853/2004 — Norme de igienă aplicabile alimentelor de origine animală — Anexa I punctele 1.14 și 1.15 — Noțiunile „carne separată mecanic” și „preparate din carne” — Regulamentul (CE) nr. 999/2001 — Prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă — Protecția consumatorilor — Directiva 2000/13/CE — Etichetarea și prezentarea produselor alimentare]	9
2014/C 462/16	Cauza C-561/13: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 15 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Obvodní soud pro Prahu 1 – Republica Cehă) – Hoštická a.s., Jaroslav Haškovec, Zemědělské družstvo Senice na Hané/Česká republika – Ministerstvo zemědělství [Trimitere preliminară — Politica agricolă comună — Scheme de sprijin — Punere în aplicare a schemelor de sprijin în noile state membre — Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 — Articolul 143ba — Regulamentul (CE) nr. 73/2009 — Articolul 126 — Plată separată pentru zahăr — Decuplarea acestei plăți de producție — Noțiunea „criterii adoptate de statele membre în cauză în 2006 și 2007” — Perioadă reprezentativă]	10
2014/C 462/17	Cauza C-91/14 P: Recurs introdus la 21 februarie 2014 de Przedsiębiorstwo Handlowe Medox Lepiarz Jarosław Lepiarz Alicja sp. j. împotriva Hotărârii Tribunalului din 11 decembrie 2013 în cauza T-591/11, Przedsiębiorstwo Handlowe Medox Lepiarz Jarosław Lepiarz/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Henkel	11
2014/C 462/18	Cauza C-138/14 P: Recurs introdus la 21 martie 2014 de Firma Handlowa Faktor B. i W. Gęsina, Gęsina Wojciech împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 22 ianuarie 2014 în cauza T-468/12, Faktor B. i W. Gęsina/Comisia	11
2014/C 462/19	Cauza C-170/14 P: Recurs introdus la 7 aprilie 2014 de Big Line Sas di Graziani Lorenzo împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 13 februarie 2014 în cauza T-380/12, Demon International/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne, Big Line Sas di Graziani Lorenzo.	11
2014/C 462/20	Cauza C-418/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Polonia) la 5 septembrie 2014 – ROZ-ŚWIT Zakład Produkcyjno-Handlowo-Uslugowy Henryk Ciurko, Adam Pawłowski spółka jawna/Dyrektor Izby Celnej we Wrocławiu	12

2014/C 462/21	Cauza C-428/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 18 septembrie 2014 – DHL Express (Italy) srl, DHL Global Forwarding (Italy) SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato.	12
2014/C 462/22	Cauza C-438/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Karlsruhe (Germania) la 23 septembrie 2014 – Nabil Peter Bogendorff von Wolffersdorff.	13
2014/C 462/23	Cauza C-442/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Țările de Jos) la 24 septembrie 2014 – Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden	14
2014/C 462/24	Cauza C-453/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 29 septembrie 2014 – Vorarlberger Gebietskrankenkasse, Alfred Knauer	15
2014/C 462/25	Cauza C-461/14: Acțiune introdusă la 7 octombrie 2014 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei	16
2014/C 462/26	Cauza C-471/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Wien (Austria) la 15 octombrie 2014 – Seattle Genetics Inc.	16
2014/C 462/27	Cauza C-474/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Salerno (Italia) la 20 octombrie 2014 – Procedură penală împotriva lui Cristiano Pontillo	17
2014/C 462/28	Cauza C-476/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 27 octombrie 2014 – Citroën Commerce GmbH/Zentralvereinigung des Kraftfahrzeuggewerbes zur Aufrechterhaltung lauterer Wettbewerbs e.V. (ZLW)	18

Tribunalul

2014/C 462/29	Cauza T-219/10: Hotărârea Tribunalului din 7 noiembrie 2014 – Autogrill España/Comisia [„Ajutoare de stat — Dispoziții privind impozitul pe profit care permit întreprinderilor cu domiciliul fiscal în Spania să amortizeze fondul comercial financiar care rezultă din achiziționarea unor titluri de participare în întreprinderi cu domiciliul fiscal în străinătate — Decizie prin care această schemă este calificată drept ajutor de stat, acest ajutor este declarat incompatibil cu piața internă și se dispune recuperarea sa — Noțiunea de ajutor de stat — Caracter selectiv — Identificarea unei categorii de întreprinderi favorizate prin măsură — Lipsă — Încălcarea articolului 87 alineatul (1) CE”]	19
2014/C 462/30	Cauza T-399/11: Hotărârea Tribunalului din 7 noiembrie 2014 – Banco Santander și Santusa/Comisia [„Ajutoare de stat — Dispoziții privind impozitul pe profit care permit întreprinderilor cu domiciliul fiscal în Spania să amortizeze fondul comercial financiar care rezultă din achiziționarea unor titluri de participare în întreprinderi cu domiciliul fiscal în străinătate — Decizie prin care această schemă este calificată drept ajutor de stat, acest ajutor este declarat incompatibil cu piața internă și se dispune recuperarea sa — Noțiunea de ajutor de stat — Caracter selectiv — Identificarea unei categorii de întreprinderi favorizate prin măsură — Lipsă — Încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE”]	20
2014/C 462/31	Cauza T-524/11: Hotărârea Tribunalului din 12 noiembrie 2014 – Volvo Trademark/OAPI – Hebei Aulion Heavy Industries (LOVOL) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative LOVOL — Mărcile comunitare verbală și figurativă și mărcile naționale figurative anterioare VOLVO — Motiv relativ de refuz — Profit necuvenit obținut din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii anterioare — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	20

2014/C 462/32	Cauza T-525/11: Hotărârea Tribunalului din 15 noiembrie 2014 – Volvo Trademark/OAPI – Hebei Aulion Heavy Industries (LOVOL) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative LOVOL — Mărcile comunitare verbală și figurativă și mărcile naționale figurative anterioare VOLVO — Motiv relativ de refuz — Profit necuvenit obținut din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii anterioare — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	21
2014/C 462/33	Cauza T-504/12: Hotărârea Tribunalului din 12 noiembrie 2014 – Murnauer Markenvertrieb/OAPI (NOTFALL CREME) [„Marcă comunitară — Cerere de marcă comunitară figurativă NOTFALL CREME — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Egalitate de tratament”]	22
2014/C 462/34	Cauza T-567/12: Hotărârea Tribunalului din 7 noiembrie 2014 – Kaatsu Japan/OAPI (KAATSU) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale KAATSU — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) lit. (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Dreptul la apărare — Articolul 75 teza a doua din Regulamentul nr. 207/2009”]	22
2014/C 462/35	Cauza T-53/13: Hotărârea Tribunalului din 6 noiembrie 2014 – Vans/OAPI (Représentation d’une ligne ondulée) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare figurative reprezentând o linie ondulată — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 — Articolul 76 din Regulamentul nr. 207/2009 — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”]	23
2014/C 462/36	Cauza T-188/13: Hotărârea Tribunalului din 12 noiembrie 2014 – Murnauer Markenvertrieb/OAPI – Healing Herbs (NOTFALL) [„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marcă comunitară verbală NOTFALL — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 52 alineatul (1) litera (a) și articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Egalitate de tratament”]	23
2014/C 462/37	Cauza T-506/13: Hotărârea Tribunalului din 7 noiembrie 2014 – Urb Rulmenți Suceava/OAPI – Adiguzel (URB) [„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală URB — Marcă națională colectivă verbală anterioară URB și marcă națională colectivă figurativă anterioară URB — Motiv absolut de refuz — Lipsa relei-credințe a titularului mărcii comunitare — Articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Motiv relativ de refuz — Absența unei abilitări din partea titularului mărcilor anterioare — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 — Inexistența unei încălcări a articolului 72 din Regulamentul nr. 207/2009”]	24
2014/C 462/38	Cauza T-527/14: Acțiune introdusă la 15 iulie 2014 – Rosenich/OAPI	25
2014/C 462/39	Cauza T-691/14: Acțiune introdusă la 21 septembrie 2014 – Servier și alții/Comisia	25
2014/C 462/40	Cauza T-722/14: Acțiune introdusă la 13 octombrie 2014 – PRIMA/Comisia	27
2014/C 462/41	Cauza T-723/14: Acțiune introdusă la 13 octombrie 2014 – HX/Consiliul	28
2014/C 462/42	Cauza T-742/147: Acțiune introdusă la 3 noiembrie 2014 – Alpha Calcit/OAPI – Materis Paints Italia (CALCILITE)	29
2014/C 462/43	Cauza T-744/14: Acțiune introdusă la 3 noiembrie 2014 – Meta Group/Comisia	30
2014/C 462/44	Cauza T-747/14: Acțiune introdusă la 5 noiembrie 2014 – Merck/OAPI – Nestlé (HEALTHPRESSO).	32

2014/C 462/45	Cauza T-257/12: Ordonanța Tribunalului din 10 noiembrie 2014 – Siegenia-Aubi și Noraa/Comisia .	32
---------------	---	----

Tribunalul Funcției Publice

2014/C 462/46	Cauza F-55/08 RENV: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 11 noiembrie 2014 – Carlo De Nicola/BEI (Funcție publică — Trimitere la Tribunal după anulare — Personalul BEI — Evaluare — Nelegalitatea deciziei comitetului pentru recursuri — Nepronunțare asupra cererii de despăgubire)	33
---------------	--	----

2014/C 462/47	Cauza F-52/11: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 11 noiembrie 2014 – Carlo De Nicola/BEI (Funcție publică — Personalul BEI — Hărțuire morală — Procedură de anchetă — Raportul comitetului de anchetă — Definiție eronată a hărțuirii morale — Decizia președintelui BEI de a nu admite plângerea — Anulare — Acțiune în despăgubire)	33
---------------	--	----

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2014/C 462/01)

Ultima publicație

JO C 448, 15.12.2014

Publicații anterioare

JO C 439, 8.12.2014

JO C 431, 1.12.2014

JO C 421, 24.11.2014

JO C 409, 17.11.2014

JO C 395, 10.11.2014

JO C 388, 3.11.2014

Aceste texte sunt disponibile pe

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 octombrie 2014 – Regatul Danemarcei/Comisia**(Cauza C-417/12 P) ⁽¹⁾****(Recurs — FEOGA — Retragera suprafețelor din producția agricolă — Controale prin teledetecție — Acoperire vegetală a parcelelor retrase din producția agricolă — Corecții financiare)**

(2014/C 462/02)

Limba de procedură: daneza

Părțile

Recurent: Regatul Danemarcei (reprezentanți: V. Pasternak Jørgensen, agent, asistat de J. Pinborg și P. Biering, advokaterne)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Jimeno Fernández, agent, asistat de T. Ryhl, avocat)

Interveniente în susținerea reclamantului: Republica Franceză (reprezentanți: D. Colas și C. Candat, agenți), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: M. de Ree și M. Bulterman, agenți), Republica Finlanda (reprezentant: J. Leppo, agent), Regatul Suediei (reprezentant: U. Persson, agent)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Regatul Danemarcei la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Republica Franceză, Regatul Țărilor de Jos, Republica Finlanda și Regatul Suediei suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 373, 1.12.2012.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Naczelny Sąd Administracyjny – Polonia) – Welmory sp. z o.o./Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku**(Cauza C-605/12) ⁽¹⁾****(Trimitere preliminară — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolul 44 — Noțiunea „sediul comercial fix” al beneficiarului unei prestări de servicii — Locul în care se consideră că prestările de servicii sunt furnizate persoanelor impozabile — Operațiune intracomunitară)**

(2014/C 462/03)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Welmory sp. z o.o.

Pârât: Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

Dispozitivul

Trebuie să se considere că o primă persoană impozabilă care și-a stabilit sediul activității economice într-un stat membru și care beneficiază de servicii prestate de o a doua persoană impozabilă stabilită în alt stat membru dispune, în acest alt stat membru, de un „sediul comercial fix”, în sensul articolului 44 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/8/CE a Consiliului din 12 februarie 2008, în vederea stabilirii locului de impozitare a acestor servicii, dacă acest sediu comercial se caracterizează printr-un grad suficient de permanență și o structură adecvată ca resurse umane și tehnice care îi permit să primească prestări de servicii și să le utilizeze în scopul activității sale economice, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 79, 16.3.2013.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 octombrie 2014 – Jean-François Giordano/Comisia Europeană

(Cauza C-611/12 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Politica comună în domeniul pescuitului — Cote de pescuit — Măsuri de urgență adoptate de către Comisie — Răspundere extracontractuală a Uniunii — Articolul 340 al doilea paragraf TFUE — Condiții — Prejudiciu real și cert — Dreptul subiectiv de a pescui)

(2014/C 462/04)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Jean-François Giordano (reprezentanți: D. Rigeade și A. Scheuer, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouquet și D. Nardi, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene Giordano/Comisia (T-114/11, EU:T:2012:585).
- 2) Respinge acțiunea în despăgubire introdusă de domnul Jean-François Giordano în cauza T-114/11.
- 3) Domnul Jean-François Giordano și Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 71, 9.3.2013.

Avizul Curții (Marea Cameră) din 14 octombrie 2014 – Comisia Europeană**(Avizul 1/13) ⁽¹⁾**

(Aviz dat în temeiul articolului 218 alineatul (11) TFUE — Convenția asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii — Aderare a unor state terțe — Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 — Competența externă exclusivă a Uniunii Europene — Riscul de a se aduce atingere aplicării uniforme și coerente a normelor Uniunii și bunei funcționări a sistemului pe care îl instituie)

(2014/C 462/05)*Limba de procedură: toate limbile oficiale***Solicitant**

Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castillo de la Torre și A.-M. Rouchaud-Joët, agenți)

Dispozitivul

Acceptarea aderării unui stat terț la Convenția asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii, încheiată la Haga la 25 octombrie 1980, ține de competența exclusivă a Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO 226, 3.8.2013.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 octombrie 2014 – Gérard Bueno și alții (C-12/13 P) și Syndicat des thoniers méditerranéens și alții (C-13/13 P)/Comisia Europeană**(Cauzele conexate C-12/13 P și C-13/13 P) ⁽¹⁾**

(Recurs — Politica comună în domeniul pescuitului — Cote de pescuit — Măsuri de urgență adoptate de către Comisie — Răspundere extracontractuală a Uniunii — Articolul 340 al doilea paragraf TFUE — Condiții — Prejudiciu real și cert)

(2014/C 462/06)*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Recurenți: Gérard Bueno, Jean-Luc Bueno, Roger Louis Paul Del Ponte, Serge Antoine Di Rocco, Jean Gérald Lubrano, Jean Lubrano, Jean Lucien Lubrano, Fabrice Marin, Robert Marin (reprezentanți: A. Arnaud și P.-O. Koubi-Flotte, avocați) (C-12/13 P), Syndicat des thoniers méditerranéens, Marc Carreno, Jean Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérald Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin, Jean-Marc Penniello, Serge Antoine José Perez (reprezentant: C. Bonnefoi, avocat) (C-13/13 P)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouquet și D. Nardi, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursurile introduse în cauzele C-12/13 P și C-13/13 P.
- 2) Domnii Gérard Bueno, Jean-Luc Bueno, Roger Del Ponte, Serge Antoine Di Rocco, Jean Gérald Lubrano, Jean Lubrano, Jean Lucien Lubrano, Fabrice Marin și Robert Marin sunt obligați la plata cheltuielilor de judecată în cauza C-12/13, iar Syndicat des thoniers méditerranéens, precum și domnii Marc Carreno, Jean-Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérald Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin și Serge Antoine José Perez sunt obligați la plata cheltuielilor de judecată în cauza C-13/13 P.

⁽¹⁾ JO C 71, 9.3.2013.

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 octombrie 2014 – Parlamentul European/Comisia Europeană
(Cauza C-65/13) ⁽¹⁾**

**[Acțiune în anulare — Regulamentul (UE) nr. 492/2011 — Decizia de punere în aplicare 2012/733/UE —
Rețeaua EURES — Competența de executare a Comisiei Europene — Întindere — Articolul 291 alineatul
(2) TFUE]**

(2014/C 462/07)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Parlamentul European (reprezentanți: A. Tamás și J. Rodrigues, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Enegren și C. Zadra, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Parlamentul European la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 108, 13.4.2013.

**Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 16 octombrie 2014 – Comisia Europeană/Republica Federală
Germania**

(Cauza C-100/13) ⁽¹⁾

**[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera circulație a mărfurilor — Reglementare a
unui stat membru care impune ca anumite materiale de construcții care poartă marca de conformitate CE
să fie conforme cu normele naționale suplimentare — Liste de norme de construcție („Bauregellisten”)]**

(2014/C 462/08)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Wilms și G. Zavvos, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze și K. Petersen, agenți)

Dispozitivul

- 1) Prin impunerea, prin intermediul listelor de norme de construcție vizate de codurile de construcție prevăzute de Landuri, în privința materialelor de construcții vizate de normele armonizate EN 681-2:2000 „Garnituri de etanșare de cauciuc. Cerințe de material pentru garnituri de etanșare a îmbinărilor de țevi utilizate în domeniul apei și canalizării. Partea 2: Elastomeri termoplastici”, EN 13162:2008, „Produse termoizolante pentru clădiri. Produse fabricate din vată minerală (MW) – Specificație” și EN 13241-1, „Uși pentru uz industrial, comercial și pentru garaje. Standard de produs. Partea 1: Produse fără caracteristici de rezistență la foc sau protecție la fum” și care poartă marca „CE”, unor cerințe suplimentare pentru accesul efectiv al acestor materiale pe piață și pentru utilizarea lor pe teritoriul german, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revineau în temeiul articolului 4 alineatul (2) și al articolului 6 alineatul (1) din Directiva 89/106/CEE a Consiliului privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la materialele de construcții, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 septembrie 2003.
- 2) Obligă Republica Federală Germania la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 114, 20.4.2013.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale ordinario di Trento – Italia) – Teresa Mascellani/Ministero della Giustizia

(Cauza C-221/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 97/81/CE — Acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă, încheiat de UCIPE, CEIP și CES — Transformarea contractului de muncă pe fracțiune de normă într-un contract de muncă cu normă întreagă fără acordul lucrătorului)

(2014/C 462/09)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale ordinario di Trento

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Teresa Mascellani

Pârât: Ministero della Giustizia

Dispozitivul

Acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă încheiat la 6 iunie 1997, care figurează în anexa la Directiva 97/81/CE a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă, încheiat de UCIPE, CEIP și CES, în special clauza 5 punctul 2 din acesta, trebuie interpretat în sensul că nu se opune, în împrejurări precum cele din cauza principală, unei reglementări naționale în temeiul căreia angajatorul poate să dispună transformarea unui contract de muncă pe fracțiune de normă într-un contract de muncă cu normă întreagă fără acordul lucrătorului vizat.

⁽¹⁾ JO C 207, 20.7.2013.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 octombrie 2014 – Republica Polonă/Comisia Europeană

(Cauza C-273/13 P) ⁽¹⁾

(Recurs — FEOGA, FEGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțarea comunitară — Cheltuieli efectuate de Republica Polonă)

(2014/C 462/10)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurentă: Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Rossi și A. Szmytkowska, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Republica Polonă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 215, 27.7.2013.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 15 octombrie 2014 – Comisia Europeană/Republica Italiană**(Cauza C-323/13) ⁽¹⁾****(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directivele 1999/31/CE și 2008/98/CE — Plan de gestionare — Rețea corespunzătoare și integrată de unități de eliminare — Obligația de a pune în aplicare tratarea deșeurilor asigurând cel mai bun rezultat pentru sănătatea umană și pentru protecția mediului)**

(2014/C 462/11)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Pignataro-Nolin, E. Sanfrutos Cano și A. Alcover San Pedro, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistată de G. Fiengo, avvocato dello Stato)

Dispozitivul

1) Republica Italiană,

- prin neadoptarea tuturor măsurilor necesare pentru a se evita ca o parte din deșeurile urbane plasate în depozitele SubATO din Roma, cu excluderea celui din Cecchina, și în cele ale SubATO din Latina să nu fie supusă unei tratări cuprinzând o selecție adecvată a diverselor fracțiuni de deșeuri și stabilizarea fracțiunii lor organice, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 1 alineatul (1) și al articolului 6 litera (a) din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri coroborate cu articolele 4 și 13 din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive
- și prin neasigurarea, în regiunea Latium, a unei rețele corespunzătoare și integrate de unități de gestionare a deșeurilor, ținând seama de cele mai bune tehnici disponibile, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 2008/98.

2) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 252, 31.8.2013.**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 15 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Sibiu – România) – Ilie Nicolae Nicula/Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu****(Cauza C-331/13) ⁽¹⁾****(Trimitere preliminară — Restituirea taxelor percepute de un stat membru cu încălcarea dreptului Uniunii)**

(2014/C 462/12)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Tribunalul Sibiu

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ilie Nicolae Nicula

Pârâte: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Dispozitivul

Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune unui sistem de rambursare a unei taxe percepute cu încălcarea dreptului Uniunii precum cel în discuție în litigiul principal.

(¹) JO C 260, 7.9.2013.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 16 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Nordex Food A/S/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Cauza C-334/13) (¹)

[Trimitere preliminară — Agricultură — Regulamentul (CE) nr. 800/1999 — Restituiri la export — Regulamentul (CE) nr. 1291/2000 — Sistem de licențe de export — Declarație de export depusă fără licență de export — Termen acordat de biroul vamal de export — Documente vamale prin care se stabilește intrarea mărfurilor exportate în țara de destinație — Documente false — Rectificarea neregulilor — Aplicarea sancțiunii prevăzute la articolul 51 din Regulamentul (CE) nr. 800/1999]

(2014/C 462/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Nordex Food A/S

Pârât: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Dispozitivul

- 1) Articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 800/1999 al Comisiei din 15 aprilie 1999 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2299/2001 al Comisiei din 26 noiembrie 2001, coroborat cu articolul 24 din Regulamentul (CE) nr. 1291/2000 al Comisiei din 9 iunie 2000 de stabilire a normelor comune de aplicare a regimului de licențe de import și export și de certificate de fixare în avans pentru produsele agricole trebuie interpretat în sensul că nu se opune acordării restituirii la export în împrejurări speciale precum cele din cauza principală, în care exportul a avut loc în lipsa licenței de export, a cărei existență era însă stabilită la data declarației de export și care a fost prezentată de exportator în termenul suplimentar de o săptămână acordat în acest scop de biroul vamal competent.
- 2) Articolele 49 și 50 din Regulamentul nr. 800/1999, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2299/2001, trebuie interpretate în sensul că, cu excepția cazurilor de forță majoră, exportatorul care a prezentat, pentru a dovedi intrarea mărfurilor exportate în țara de destinație, documente vamale care s-au dovedit ulterior a fi false nu poate să prezinte, după expirarea termenelor prevăzute la aceste articole, în cadrul unei proceduri jurisdicționale în curs privind acordarea restituirii la export, documente vamale valabile, chiar dacă această acordare a fost întârziată pentru alte motive decât cele referitoare la dovada intrării mărfurilor respective.
- 3) Articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 800/1999, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2299/2001, trebuie interpretat în sensul că sancțiunea prevăzută la această dispoziție este aplicabilă în cazul în care exportatorul a prezentat în termenele stabilite documente prin care se stabilește intrarea mărfurilor exportate în țara de destinație și care s-au dovedit a fi false, chiar dacă din documentele valabile prezentate în cursul procedurii rezultă că restituirea la export solicitată corespunde celei care ar fi trebuit acordată.

(¹) JO C 260, 7.9.2013.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 16 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Țările de Jos) – VAEX Varkens- en Veehandel BV/ Productschap Vee en Vlees

(Cauza C-387/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Agricultură — Regulamentul (CE) nr. 612/2009 — Restituiri la export — Regulamentul (CE) nr. 376/2008 — Regimul licențelor de export — Declarație de export depusă înainte de eliberarea licenței de export — Export efectuat în perioada de valabilitate a licenței de export — Rectificarea neregulilor]

(2014/C 462/14)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Părțile din procedura principală

Reclamantă: VAEX Varkens- en Veehandel BV

Pârâtă: Productschap Vee en Vlees

Dispozitivul

- 1) Dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 612/2009 al Comisiei din 7 iulie 2009 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole, precum și cele ale Regulamentului (CE) nr. 376/2008 al Comisiei din 23 aprilie 2008 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de licențe de import și export și de certificate de fixare în avans pentru produsele agricole și ale Regulamentului (CE) nr. 382/2008 al Comisiei din 21 aprilie 2008 privind normele de aplicare a regimului licențelor de import și export în sectorul cărnii de vită și mânzat trebuie interpretate în sensul că se opun, în principiu, plății unei restituiri la export și eliberării garanției constituite în acest sens atunci când exportatorul în cauză nu dispunea de o licență de export valabilă la data acceptării declarației de export, chiar și în condițiile în care exportul efectiv al mărfurilor respective a avut loc în perioada de valabilitate a licenței de export care i-a fost eliberată.
- 2) Dispozițiile Regulamentului nr. 612/2009, precum și cele ale Regulamentelor nr. 376/2008 și nr. 382/2008 coroborate cu articolul 78 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar trebuie interpretate în sensul că nu se opun, în principiu, unei regularizări ulterioare a declarației de export care să permită atribuirea operațiunii în cauză licenței de export, plata restituirii la export în temeiul acesteia și, dacă este cazul, eliberarea garanției constituite.

⁽¹⁾ JO C 274, 21.9.2013.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 16 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Regatul Unit) – The Queen, la cererea: Newby Foods Ltd/Food Standards Agency

(Cauza C-453/13) ⁽¹⁾

[Protecția sănătății — Regulamentul (CE) nr. 853/2004 — Norme de igienă aplicabile alimentelor de origine animală — Anexa I punctele 1.14 și 1.15 — Noțiunile „carne separată mecanic” și „preparate din carne” — Regulamentul (CE) nr. 999/2001 — Prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă — Protecția consumatorilor — Directiva 2000/13/CE — Etichetarea și prezentarea produselor alimentare]

(2014/C 462/15)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: The Queen, la cererea: Newby Foods Ltd

Pârâtă: Food Standards Agency

Dispozitivul

Punctele 1.14 și 1.15 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală trebuie interpretate în sensul că produsul obținut prin îndepărtarea mecanică a cărnii de pe oasele acoperite de carne după dezosare sau de pe carcasele de păsări trebuie să fie calificat drept „carne separată mecanic” în sensul punctului 1.14 menționat din moment ce procedeul utilizat determină o distrugere sau o modificare a structurii fibroase a mușchilor mai mare decât cea strict localizată la locul unei decupări, independent de faptul că tehnica utilizată nu alterează structura oaselor folosite. Un astfel de produs nu poate fi calificat drept „preparate din carne” în sensul punctului 1.15 menționat.

(¹) JO C 344, 23.11.2013.

**Hotărârea Curții (Camera a noua) din 15 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de
Obvodní soud pro Prahu 1 – Republica Cehă) – Hořtická a.s., Jaroslav Haškovec, Zemědělské
družstvo Senice na Hané/Česká republika – Ministerstvo zemědělství**

(Cauza C-561/13) (¹)

*[Trimitere preliminară — Politica agricolă comună — Scheme de sprijin — Punere în aplicare a schemelor
de sprijin în noile state membre — Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 — Articolul 143ba —
Regulamentul (CE) nr. 73/2009 — Articolul 126 — Plată separată pentru zahăr — Decuplarea acestei
plăți de producție — Noțiunea „criterii adoptate de statele membre în cauză în 2006 și 2007” — Perioadă
reprezentativă]*

(2014/C 462/16)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Obvodní soud pro Prahu 1

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Hořtická a.s., Jaroslav Haškovec, Zemědělské družstvo Senice na Hané

Pârât: Česká republika – Ministerstvo zemědělství

Dispozitivul

Articolul 126 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 trebuie interpretat în sensul că noțiunea „criterii adoptate de statele membre în cauză în 2006 și 2007” include anul de comercializare pe care aceste state membre trebuiau să îl aleagă anterior datei de 30 aprilie 2006 ca perioadă reprezentativă pentru acordarea plății separate pentru zahăr, în temeiul articolului 143ba alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 319/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006, prin Regulamentul (CE) nr. 2011/2006 al Consiliului din 19 decembrie 2006 și prin Regulamentul (CE) nr. 2012/2006 al Consiliului din 19 decembrie 2006.

(¹) JO C 45, 15.2.2014.

Recurs introdus la 21 februarie 2014 de Przedsiębiorstwo Handlowe Medox Lepiarz Jarosław Lepiarz Alicja sp. j. împotriva Hotărârii Tribunalului din 11 decembrie 2013 în cauza T-591/11, Przedsiębiorstwo Handlowe Medox Lepiarz Jarosław Lepiarz/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Henkel

(Cauza C-91/14 P)

(2014/C 462/17)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurentă: Przedsiębiorstwo Handlowe Medox Lepiarz Jarosław Lepiarz Alicja sp. j. (reprezentanți: M. Koniecznyński și I. Kubiec, avocați)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Henkel Corp.

Prin Ordonanța din 2 octombrie 2014, Curtea de Justiție (Camera a șasea) a respins recursul ca fiind în parte inadmisibil și în parte nefondat și a obligat Przedsiębiorstwo Handlowe Medox Lepiarz Jarosław, Lepiarz Alicja Sp.j. la plata cheltuielilor de judecată.

Recurs introdus la 21 martie 2014 de Firma Handlowa Faktor B. i W. Gęsina, Gęsina Wojciech împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 22 ianuarie 2014 în cauza T-468/12, Faktor B. i W. Gęsina/Comisia

(Cauza C-138/14 P)

(2014/C 462/18)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurentă: Firma Handlowa Faktor B. i W. Gęsina, Gęsina Wojciech (reprezentant: H. Mackiewicz, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 30 septembrie 2014, Curtea (Camera a opta) a respins recursul și a decis ca Firma Handlowa Faktor B. i W. Gęsina și Gęsina Wojciech să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 7 aprilie 2014 de Big Line Sas di Graziani Lorenzo împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 13 februarie 2014 în cauza T-380/12, Demon International/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne, Big Line Sas di Graziani Lorenzo

(Cauza C-170/14 P)

(2014/C 462/19)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Big Line Sas di Graziani Lorenzo (reprezentant: B. Osti, avocat)

Celelalte părți din procedură: Demon International, LC, Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Prin Ordonanța din 6 noiembrie 2014, Curtea de Justiție (Camera a șasea) a respins recursul ca fiind în parte vădit nefondat și în parte vădit inadmisibil.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Polonia) la 5 septembrie 2014 – ROZ-ŚWIT Zakład Produkcyjno-Handlowo-Uslugowy Henryk Czurko, Adam Pawłowski spółka jawna/Dyrektor Izby Celnej we Wrocławiu

(Cauza C-418/14)

(2014/C 462/20)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ROZ-ŚWIT Zakład Produkcyjno-Handlowo-Uslugowy Henryk Czurko, Adam Pawłowski spółka jawna

Pârât: Dyrektor Izby Celnej we Wrocławiu

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 5 coroborat cu articolul 2 alineatul (3) și articolul 21 alineatul (4) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune reglementării naționale de la articolul 89 alineatul 16 din Legea din 6 decembrie 2008 privind accizele (Dz. U. 2009, punctul 3, poziția 11 cu modificările ulterioare, denumită în continuare „Legea privind accizele”), în temeiul căreia, dacă persoana impozabilă nu îndeplinește condiția de formă prevăzută la articolul 89 alineatele 14 și 15 din Legea privind accizele, în cazul păcurii, se va utiliza rata accizei aplicabile carburanților?
- 2) Principiul proporționalității nu se opune condiției de formă prevăzute la articolul 89 alineatele 14 și 15 din Legea privind accizele, care prevede că rata redusă a accizei aplicabile în cazul păcurii se utilizează numai la întocmirea și la prezentarea unei analize a declarațiilor cumpărătorilor în termenul prevăzut de lege, indiferent dacă este îndeplinită condiția materială a vânzării de păcură pentru încălzire?
- 3) În cazul în care nu este îndeplinită condiția de formă prevăzută la articolul 89 alineatele 14 și 15 din Legea privind accizele, sancțiunea prevăzută la articolul 89 alineatul 16 din legea menționată, potrivit căruia în cazul vânzării de păcură, astfel cum este cel din speță, vânzătorul va achita acciza la rata aplicabilă carburanților (articolul 89 alineatul 4 punctul 1 din Legea privind accizele) este compatibilă cu principiul proporționalității?

⁽¹⁾ JO L 283, p. 51, Ediție specială 09/vol. 2, p. 98.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 18 septembrie 2014 – DHL Express (Italy) srl, DHL Global Forwarding (Italy) SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Cauza C-428/14)

(2014/C 462/21)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Recurente: DHL Express (Italy) srl., DHL Global Forwarding (Italy) SpA

Intimată: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Celelalte părți din procedură

Schenker Italiana SpA

Agility Logistics srl

Întrebările preliminare

Articolul 101 TFUE, articolul 4 alineatul (3) TUE și articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, trebuie interpretate în sensul că:

- 1) ANC-urile [autoritățile naționale în domeniul concurenței] nu se pot îndepărta în propria practică de punere în aplicare de instrumentele definite și adoptate de Rețeaua Europeană în domeniul Concurenței, în special de Programul-model de clemență, într-un caz precum cel din litigiul principal, fără să fie astfel în contradicție cu cele afirmate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene la punctele 21 și 22 din Hotărârea din 14 iunie 2011 pronunțată în cauza C-360/09?
- 2) Între cererea principală de imunitate pe care o întreprindere a adresat-o sau se pregătește să o adreseze Comisiei și cererea simplificată de imunitate adresată de aceasta unei ANC pentru aceeași înțelegere există o legătură juridică de natură să oblige ANC – în pofida dispozițiilor de la punctul 38 din Comunicarea Comisiei privind cooperarea în cadrul rețelei autorităților de concurență – în temeiul punctului 22 din Programul-model al Rețelei din 2006 (devenit punctul 24 în numerotarea Programului-model al Rețelei din 2012) și a Notei explicative 45 aferente (devenită Nota explicativă 49 în numerotarea Programului-model al Rețelei din 2012): a) să evalueze cererea simplificată de imunitate în lumina cererii principale și numai dacă cererea simplificată reproduce fidel conținutul cererii principale; b) în subsidiar – în cazul în care constată că cererea simplificată primită are un obiect material mai restrâns decât cel al cererii principale formulate de aceeași întreprindere, pentru care Comisia a acordat imunitate condiționată întreprinderii respective – să contacteze Comisia sau întreprinderea în cauză pentru a verifica dacă după formularea cererii simplificate aceasta a identificat în cursul investigațiilor sale interne ulterioare exemple concrete și specifice de comportamente în segmentul pretins acoperit de cererea principală de imunitate, dar nu și de cea simplificată?
- 3) În temeiul punctelor 3 și 22-24 din Programul-model al Rețelei din 2006 și al Notelor explicative 8, 41, 45 și 46 aferente și ținând seama de modificările introduse prin punctele 24-26 din Programul-model al Rețelei din 2012 și prin Notele explicative 44 și 49 aferente, o ANC care la data faptelor în discuție în litigiul principal aplica un program de clemență precum cel din cauza principală putea primi în mod legal, pentru o anumită înțelegere secretă pentru care o primă întreprindere adresase sau se pregătea să adreseze Comisiei o cerere principală de imunitate: a) numai o cerere simplificată de imunitate din partea întreprinderii respective sau b) inclusiv cereri simplificate de imunitate ulterioare, formulate de diverse întreprinderi care adresaseră Comisiei, în principal, o cerere de imunitate „inacceptabilă” sau o cerere de reducere a amenzii, în special atunci când cererile principale ale acestor din urmă întreprinderi erau ulterioare acordării imunității condiționate primei întreprinderi?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului, din 16 decembrie 2002 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p.1, Ediție specială, 8/vol. 1, p. 167)

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Karlsruhe (Germania) la 23 septembrie 2014
– Nabil Peter Bogendorff von Wolffersdorff**

(Cauza C-438/14)

(2014/C 462/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Karlsruhe

Părțile din procedura principală

Reclamant: Nabil Peter Bogendorff von Wolffersdorff

Pârâți: Standesamt der Stadt Karlsruhe, Zentraler Juristischer Dienst der Stadt Karlsruhe

Întrebările preliminare

Articolele 18 TFUE și 21 TFUE trebuie interpretate în sensul că autoritățile unui stat membru sunt obligate să recunoască schimbarea de nume a unui resortisant al aceluși stat membru în situația în care resortisantul respectiv, care este în același timp și resortisant al altui stat membru, a dobândit în timpul unei reședințe obișnuite în cel de al doilea stat membru un nume liber ales și care conține mai multe titluri nobiliare, fără ca această schimbare de nume să fie asociată unei modificări a statutului din perspectiva dreptului familiei, în cazul în care este posibil ca respectiva persoană să nu mai aibă în viitor o legătură substanțială cu cel de al doilea stat membru, iar în primul stat membru, potrivit Constituției, titlurile nobiliare au fost abolite, existând posibilitatea de a păstra în continuare în componența numelui respectivele elemente nobiliare deținute anterior?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Țările de Jos)
la 24 septembrie 2014 – Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting/College voor de
toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden**

(Cauza C-442/14)

(2014/C 462/23)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Părțile din procedura principală

Reclamante: Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting

Pârât: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Întrebările preliminare

- 1) Din dispozițiile articolului 14 din Directiva 91/414 ⁽¹⁾, ale articolului 63 coroborat cu articolul 59 din Regulamentul privind produsele de uz fitosanitar ⁽²⁾ (Regulamentul nr. 1107/2009 din 21 octombrie 2009), respectiv ale articolului 19 din Directiva 98/8 ⁽³⁾ rezultă că o cerere privind confidențialitatea, astfel cum este prevăzută la articolele 14, 63 și 19 menționate anterior, formulată de un solicitant prevăzut la aceste articole, trebuie soluționată pentru fiecare sursă de informații, înainte sau la data acordării autorizației, respectiv înainte de sau la data modificării autorizației, printr-o decizie accesibilă tuturor terților interesați?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară: articolul 4 alineatul (2) din Directiva privind informațiile despre mediu ⁽⁴⁾ trebuie interpretat în sensul că, în lipsa unei decizii în sensul întrebării anterioare, în cazul depunerii unei astfel de cereri după acordarea autorizației, respectiv după modificarea autorizației, pârâtul, în calitate de autoritate națională, trebuie să divulge informațiile despre mediu solicitate?
- 3) Ce interpretare trebuie dată noțiunii „emisii în mediu” din articolul 4 alineatul (2) din Directiva privind informațiile despre mediu, având în vedere cele prezentate de părți în această privință la punctul 5.5 din prezenta hotărâre interlocutorie, luând în considerare conținutul documentelor reprodus la punctul 5.2?
- 4) a) Datele care cuprind o evaluare a emisiei unui produs, a substanței sau a substanțelor sale active și a altor componente în mediu ca urmare a folosirii produsului pot fi considerate „informații despre emisiile în mediu”?
- b) În caz afirmativ, prezintă relevanță în acest context dacă datele menționate au fost obținute prin (semi)studii de teren sau alte tipuri de studii (cum ar fi studiile de laborator și studiile privind translocațiile)?
- 5) Pot fi considerate „informații privind emisiile în mediu” studiile de laborator în cadrul cărora structura experimentului este orientată pe analiza unor aspecte izolate în condiții standardizate și în cadrul acestor teste se exclud o serie de factori (cum ar fi de exemplu influențele climaterice), iar testele se efectuează adesea cu doze mari în comparație cu utilizarea efectivă?
- 6) În acest context, prin „emisii în mediu” se înțelege și reziduuri, după aplicarea produsului în structura testului, de exemplu în aer sau pe sol, pe frunze, în polen sau în nectarul unei plante (care este crescută din semințe tratate), în miere sau pe organisme care nu sunt vizate în utilizarea produsului?

- 7) Acest aspect se aplică și pentru măsurarea deviațiilor (substanței) la aplicarea produsului în structura testului?
- 8) Noțiunea „informații privind emisiile în mediu” în sensul articolului 4 alineatul (2) al doilea paragraf a doua teză din Directiva privind informațiile despre mediu are consecința că atunci când este vorba despre emisii în mediu, trebuie divulgată sursa integrală de informații și nu numai datele (măsurătorilor) care trebuie deduse eventual din această sursă de informații?
- 9) În scopul aplicării motivului de excepție privind informațiile comerciale sau industriale în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (d) menționat anterior, trebuie să se facă diferența între „emisii” pe de o parte și „deversările și alte tipuri de diseminare în mediu”, în sensul prevăzut la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva privind informațiile despre mediu, pe de altă parte?

- ⁽¹⁾ Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar (JO L 230, p. 1, Ediție specială 03/vol. 10, p. 30).
- ⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO L 309, p. 1).
- ⁽³⁾ Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind comercializarea produselor biodestructive (JO L 123, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 24, p. 67).
- ⁽⁴⁾ Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO L 41, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 9, p. 200).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 29 septembrie 2014 –
Vorarlberger Gebietskrankenkasse, Alfred Knauer**

(Cauza C-453/14)

(2014/C 462/24)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Vorarlberger Gebietskrankenkasse, Alfred Knauer

Pârât: Landeshauptmann von Vorarlberg

Intervenient: Rudolf Mathis

Întrebarea preliminară

Având în vedere articolul 45 TFUE, articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că pensiile pentru limită vârstă dintr-un sistem de asigurare de pensii ocupaționale (inițiat și garantat de stat, care este menit să facă posibilă menținerea nivelului de viață obișnuit al asiguratului într-un mod adecvat, care funcționează pe baza principiului capitalizării, care este obligatoriu în principiu, dar care poate prevedea inclusiv contribuții „suplimentare față de cuantumul legal obligatoriu” și implicit prestații în cuantum mai mare și a cărui punere în aplicare revine în sarcina unui organism de asigurări sociale utilizat sau care trebuie instituit de către angajator, astfel cum este în speță sistemul de pensii „pilonul doi” din Liechtenstein) și pensiile pentru limită de vârstă din cadrul unui sistem public de pensii (de asemenea, inițiat și garantat de stat, care este menit să facă posibilă menținerea nivelului de viață obișnuit al asiguratului într-un mod adecvat, dar care funcționează pe baza principiului redistribuirii, care are caracter obligatoriu și a cărui punere în aplicare revine în sarcina organismelor publice de asigurări de pensii înființate prin lege, astfel cum este în speță sistemul de pensii austriac) sunt „echivalente” în sensul prevăzut în dispoziția menționată?

⁽¹⁾ JO L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82.

Acțiune introdusă la 7 octombrie 2014 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei**(Cauza C-461/14)**

(2014/C 462/25)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentanți: G. Wilms y D. Loma-Osorio Lerena, agenți)*Pârât:* Regatul Spaniei**Concluziile reclamantei**

- Declararea faptului că Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile impuse de articolul 3 din Directiva 85/337/CEE ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Directivele 97/11/CE ⁽²⁾ și prin Directiva 2003/35 ⁽³⁾ privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, de articolul 4 alineatul (4) din Directiva 2009/147/CE ⁽⁴⁾ privind conservarea păsărilor sălbatice până la 29 iulie 2008, data la care situl a fost declarat arie de protecție specială (SPA), și articolul 6 alineatul (2) din Directiva 92/43/CE ⁽⁵⁾ privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, de la data declarării zonei ca SPA;
- obligarea Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta cauză vizează proiectul de realizare a unei noi linii de cale ferată de mare viteză între Sevilla și Almería, secțiunile „Marchena-Osuna I”, „Marchena-Osuna II” și „Variante de Osuna”, și posibila aplicare defectuoasă de către autoritățile spaniole a normelor pertinente din Directiva privind evaluarea efectelor asupra mediului, din Directiva privind păsările sălbatice și din Directiva privind habitatele. Comisia a ajuns la această concluzie având în vedere în special efectele potențiale ale lucrărilor și ale exploatării ulterioare a axului feroviar transversal din Andaluzia la traversarea ariei speciale de protecție (SPA) Campiñas de Sevilla, care în opinia Comisiei nu au fost luate în considerare în mod adecvat.

⁽¹⁾ Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, p. 40, Ediție specială, 1/vol. 1, p. 174).

⁽²⁾ JO L 73, p. 5, Ediție specială, 15/vol. 3, p. 254.

⁽³⁾ Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului în ceea ce privește participarea publicului și accesul la justiție (JO L 156, p. 17, Ediție specială, 5/vol. 10, p. 8).

⁽⁴⁾ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, p. 7).

⁽⁵⁾ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Wien (Austria) la 15 octombrie 2014 – Seattle Genetics Inc.**(Cauza C-471/14)**

(2014/C 462/26)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Oberlandesgericht Wien

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Seattle Genetics Inc.

Pârât: Österreichisches Patentamt

Întrebările preliminare

- 1) Data primei autorizații de introducere pe piață în Comunitate în sensul articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 469/2009 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind certificatul suplimentar de protecție pentru medicamente se stabilește potrivit dreptului comunitar sau această dispoziție face trimitere la data la care autorizația intră în vigoare în statul membru în cauză?
- 2) În situația în care răspunsul Curții de Justiție a Uniunii Europene este în sensul că data vizată la prima întrebare este stabilită de dreptul comunitar, care dată trebuie luată în considerare, cea a autorizării sau cea a comunicării?

⁽¹⁾ JO L 152, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Salerno (Italia) la 20 octombrie 2014 –
Procedură penală împotriva lui Cristiano Pontillo**

(Cauza C-474/14)

(2014/C 462/27)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Salerno

Partea din procedura principală

Cristiano Pontillo

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 49 și următoarele și articolul 56 și următoarele TFUE, astfel cum au fost interpretate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Hotărârea pronunțată la 16 februarie 2012 în cauzele conexate C-72/10 și C-77/10, trebuie să fie interpretate în sensul că se opun organizării unei proceduri de cerere de oferte cu privire la concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor acordate anterior, în condițiile în care procedura de cerere de oferte menționată este organizată în scopul declarat de remediere a consecințelor derivate din nelegalitatea excluderii unui anumit număr de operatori din cadrul procedurilor de cerere de oferte anterioare?
- 2) Articolul 49 și următoarele și articolul 56 și următoarele TFUE, astfel cum au fost interpretate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în hotărârea menționată, trebuie să fie interpretate în sensul că se opun posibilității ca cerința unei alinieri temporale a scadențelor concesiunilor să constituie o justificare adecvată pentru o durată a concesiunilor care fac obiectul procedurii de cerere de oferte mai redusă decât cea a concesiunilor atribuite în trecut?
- 3) Articolul 49 și următoarele și articolul 56 și următoarele TFUE, astfel cum au fost interpretate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în hotărârea menționată, trebuie să fie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții prin care se impune cedarea cu titlu gratuit a utilizării bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate care constituie rețeaua de gestiune și de colectare a jocurilor în caz de încetare a activității din cauza expirării duratei concesiunii sau ca efect al unor decizii de decădere sau de revocare?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 27 octombrie 2014 –
Citra Commerce GmbH/Zentralvereinigung des Kraftfahrzeuggewerbes zur Aufrechterhaltung
lauteren Wettbewerbs e.V. (ZLW)**

(Cauza C-476/14)

(2014/C 462/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Pârâtă și recurentă: Citroën Commerce GmbH

Reclamantă și intimată: Zentralvereinigung des Kraftfahrzeuggewerbes zur Aufrechterhaltung lauten Wettbewerbs e.V. (ZLW)

Întrebările preliminare

- 1) Publicitatea pentru un produs prin indicarea prețului acestuia reprezintă o ofertă în sensul prevăzut în articolul 1 din Directiva 98/6/CE ⁽¹⁾?

În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

- 2) Prețul de vânzare, care trebuie indicat în conformitate cu articolul 1 și cu articolul 3 alineatul (1) prima teză din Directiva 98/6/CE la oferirea unui produs în sensul articolului 1, trebuie să cuprindă în mod obligatoriu și costurile aferente transportului unui autovehicul de la producător la comerciant?

În cazul unui răspuns negativ la prima sau la a doua întrebare:

- 3) În conformitate cu articolul 7 alineatul (4) litera (c) primul caz din Directiva 2005/29/CE ⁽²⁾, „prețul cu toate taxele incluse” care trebuie indicat, în cazul unei invitații de a cumpăra un autovehicul, în sensul articolului 2 litera (i) din aceeași directivă, trebuie să includă în mod obligatoriu și costurile aferente transportului vehiculului de la producător la comerciant?

⁽¹⁾ Directiva 98/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind protecția consumatorului prin indicarea prețurilor produselor oferite consumatorilor (JO L 80, p. 27, Ediție specială, 15/vol. 4, p. 206).

⁽²⁾ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 7 noiembrie 2014 – Autogrill España/Comisia

(Cauza T-219/10) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Dispoziții privind impozitul pe profit care permit întreprinderilor cu domiciliul fiscal în Spania să amortizeze fondul comercial financiar care rezultă din achiziționarea unor titluri de participare în întreprinderi cu domiciliul fiscal în străinătate — Decizie prin care această schemă este calificată drept ajutor de stat, acest ajutor este declarat incompatibil cu piața internă și se dispune recuperarea sa — Noțiunea de ajutor de stat — Caracter selectiv — Identificarea unei categorii de întreprinderi favorizate prin măsură — Lipsă — Încălcarea articolului 87 alineatul (1) CE”]

(2014/C 462/29)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Autogrill España, SA (Madrid, Spania) (reprezențanți: inițial J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan și R. Calvo Salinero, ulterior J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro și R. Calvo Salinero, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: R. Lyal și C. Urraca Caviedes, agenți)

Obiectul

Anularea articolului 1 alineatul (1) și a articolului 4 din Decizia 2011/5/CE a Comisiei din 28 octombrie 2009 privind amortizarea fiscală a fondului comercial financiar în cazul achiziționării unor titluri de participare străine C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) pusă în aplicare de Spania (JO 2011, L 7, p. 48).

Dispozitivul

- 1) Anulează articolul 1 alineatul (1) și articolul 4 din Decizia 2011/5/CE a Comisiei din 28 octombrie 2009 privind amortizarea fiscală a fondului comercial financiar în cazul achiziționării unor titluri de participare străine C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) pusă în aplicare de Spania.
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 179, 3.7.2010.

Hotărârea Tribunalului din 7 noiembrie 2014 – Banco Santander și Santusa/Comisia(Cauza T-399/11) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Dispoziții privind impozitul pe profit care permit întreprinderilor cu domiciliul fiscal în Spania să amortizeze fondul comercial financiar care rezultă din achiziționarea unor titluri de participare în întreprinderi cu domiciliul fiscal în străinătate — Decizie prin care această schemă este calificată drept ajutor de stat, acest ajutor este declarat incompatibil cu piața internă și se dispune recuperarea sa — Noțiunea de ajutor de stat — Caracter selectiv — Identificarea unei categorii de întreprinderi favorizate prin măsură — Lipsă — Încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE”]

(2014/C 462/30)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamante: Banco Santander, SA (Santander, Spania) și Santusa Holding, SL (Boadilla del Monte, Spania) (reprezentanți: inițial J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan și R. Calvo Salinero, ulterior J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro și R. Calvo Salinero, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal, C. Urraca Caviedes și P. Němečková, agenți)

Obiectul

Anularea articolului 1 alineatul (1) și a articolului 4 din Decizia 2011/282/UE a Comisiei din 12 ianuarie 2011 privind amortizarea fiscală a fondului comercial financiar în cazul achiziționării unor titluri de participare străine C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) pusă în aplicare de Spania (JO L 135, p. 1).

Dispozitivul

- 1) Anulează articolul 1 alineatul (1) și articolul 4 din Decizia 2011/282/UE a Comisiei din 12 ianuarie 2011 privind amortizarea fiscală a fondului comercial financiar în cazul achiziționării unor titluri de participare străine C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) pusă în aplicare de Spania.
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 282, 24.9.2011.

Hotărârea Tribunalului din 12 noiembrie 2014 – Volvo Trademark/OAPI – Hebei Aulion Heavy Industries (LOVOL)(Cauza T-524/11) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative LOVOL — Mărcile comunitare verbală și figurativă și mărcile naționale figurative anterioare VOLVO — Motiv relativ de refuz — Profit necuvenit obținut din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii anterioare — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2014/C 462/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Volvo Trademark Holding AB (Göteborg, Suedia) (reprezentant: M. Treis, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Geroulakos, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Hebei Aulion Heavy Industries Co., Ltd (Zhangjiakou, China) (reprezentant: A. Alejos Cutuli, avocat)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 19 iulie 2011 (cauza R 1870/2010-1), privind o procedură de opoziție între Volvo Trademark Holding AB și Hebei Aulion Heavy Industries Co., Ltd.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Volvo Trademark Holding AB la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 355, 3.12.2011.

Hotărârea Tribunalului din 15 noiembrie 2014 – Volvo Trademark/OAPI – Hebei Aulion Heavy Industries (LOVOL)

(Cauza T-525/11) ⁽¹⁾

[„**Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative LOVOL — Mărcile comunitare verbală și figurativă și mărcile naționale figurative anterioare VOLVO — Motiv relativ de refuz — Profit necuvenit obținut din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii anterioare — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009**”]

(2014/C 462/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Volvo Trademark Holding AB (Göteborg, Suedia) (reprezentant: M. Treis, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Geroulakos, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Hebei Aulion Heavy Industries Co., Ltd (Zhangjiakou, China) (reprezentant: A.I. Alejos Cutuli, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 23 iunie 2011 (cauza R 1868/2010-1), privind o procedură de opoziție între Volvo Trademark Holding AB și Hebei Aulion Heavy Industries Co., Ltd

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Volvo Trademark Holding AB la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 355, 3.12.2011.

Hotărârea Tribunalului din 12 noiembrie 2014 – Murnauer Markenvertrieb/OAPI (NOTFALL CREME)

(Cauza T-504/12) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de marcă comunitară figurativă NOTFALL CREME — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Egalitate de tratament”]

(2014/C 462/33)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Murnauer Markenvertrieb GmbH (Egelsbach, Germania) (reprezentanți: F. Traub și H. Daniel, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Poch, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 20 septembrie 2012 (cauza R 271/2012-4) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ NOTFALL CREME ca marcă comunitară

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Murnauer Markenvertrieb GmbH să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI).

⁽¹⁾ JO C 26, 26.1.2013.

Hotărârea Tribunalului din 7 noiembrie 2014 – Kaatsu Japan/OAPI (KAATSU)

(Cauza T-567/12) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale KAATSU — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) lit. (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Dreptul la apărare — Articolul 75 teza a doua din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2014/C 462/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Kaatsu Japan Co. Ltd (Tokyo, Japonia) (reprezentant: M. Edenborough, QC)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: V. Melgar și I. Harrington, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 9 octombrie 2012 (cauza R 435/2012-2), privind o cerere de înregistrare a semnului verbal KAATSU ca marcă comunitară.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Kaatsu Japan Co. Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 63, 2.3.2013.

Hotărârea Tribunalului din 6 noiembrie 2014 – Vans/OAPI (Représentation d’une ligne ondulée)**(Cauza T-53/13) ⁽¹⁾**

(„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare figurative reprezentând o linie ondulată — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 — Articolul 76 din Regulamentul nr. 207/2009 — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”)

(2014/C 462/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Vans, Inc. (Cypress, Californie, Statele Unite) (reprezentant: M. Hirsch, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: O. Mondéjar Ortuño, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a OAPI din 14 noiembrie 2012 (cauza R 860/2012-5) privind cererea de înregistrare ca marcă comunitară a unui semn figurativ reprezentând o linie ondulată

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Vans, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 101, 6.4.2013.

Hotărârea Tribunalului din 12 noiembrie 2014 – Murnauer Markenvertrieb/OAPI – Healing Herbs (NOTFALL)**(Cauza T-188/13) ⁽¹⁾**

[„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marcă comunitară verbală NOTFALL — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 52 alineatul (1) litera (a) și articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Egalitate de tratament”]

(2014/C 462/36)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Murnauer Markenvertrieb GmbH (Egelsbach, Germania) (reprezentați: F. Traub și H. Daniel, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Poch, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Healing Herbs Ltd (Walterstone, Regatul Unit) (reprezentant: R. Price, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 4 februarie 2013 (cauza R 132/2012-4) privind o procedură de declarare a nulității între Healing Herbs Ltd și Murnauer Markenvertrieb GmbH

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Murnauer Markenvertrieb GmbH să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale (OAPI) și cheltuielile de judecată efectuate de Healing Herbs Ltd.

⁽¹⁾ JO C 156, 1.6.2013.

Hotărârea Tribunalului din 7 noiembrie 2014 – Urb Rulmenți Suceava/OAPI – Adiguzel (URB)

(Cauza T-506/13) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală URB — Marcă națională colectivă verbală anterioară URB și marcă națională colectivă figurativă anterioară URB — Motiv absolut de refuz — Lipsa relei-credințe a titularului mărcii comunitare — Articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Motiv relativ de refuz — Absența unei abilitări din partea titularului mărcilor anterioare — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 — Inexistența unei încălcări a articolului 72 din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2014/C 462/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Urb Rulmenți Suceava SA (Suceava, România) (reprezentant: I. Burdusel, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: P. Bullock și N. Bambara, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Harun Adiguzel (Diosd, Ungaria) (reprezentant: G. Bozocă, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 12 iulie 2013 (cauza R 1309/2012-4), referitoare la o procedură de declarare a nulității între Urb Rulmenți Suceava SA și domnul Harun Adiguzel

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Urb Rulmenți Suceava la plata cheltuielilor de judecată.

3) Domnul Harun Adiguzel suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 352, 30.11.2013.

Acțiune introdusă la 15 iulie 2014 – Rosenich/OAPI

(Cauza T-527/14)

(2014/C 462/38)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Paul Rosenich (Triesenberg, Liechtenstein) (reprezentanți: A. von Mühlendahl și C. Eckhardt, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a patra de Recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 29 aprilie 2014 (cauza R 2063/2012-4);
- anularea deciziei adoptate de directorul Departamentului de Suținere a Operațiunilor din cadrul OAPI din 7 septembrie 2012, prin care s-a respins cererea reclamantului de a fi inclus pe lista reprezentanților autorizați în fața Oficiului pârât și împotriva căreia reclamantul a formulat o cale de atac la 7 noiembrie 2012;
- obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în procedura în fața camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul afirmă că decizia atacată încalcă articolul 93 din Regulamentul nr. 207/2009 coroborat cu libera prestare a serviciilor în cadrul Spațiului Economic European garantată de Acordul privind Spațiul Economic European, prin care se confirmă refuzul înscrierii sale pe lista reprezentanților profesioniști autorizați în fața OAPI în pofida faptului că, deși adresa activității sale profesionale nu se află într-un stat membru al Uniunii Europene, aceasta se află totuși în alt stat membru al SEE.

Acțiune introdusă la 21 septembrie 2014 – Servier și alții/Comisia

(Cauza T-691/14)

(2014/C 462/39)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Servier SAS (Suresnes, Franța), Servier Laboratories Ltd (Wexham, Regatul Unit) și Les Laboratoires Servier SAS (Suresnes) (reprezentanți: I. S. Forrester, QC, J. Killick, barrister, O. de Juvigny, avocat, și M.-I. F. Utges Manley, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea în tot sau în parte a articolelor 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 și 8 din Decizia Comisiei nr. °C(2014) 4955 final din 9 iulie 2014 referitoare la o procedură de aplicare a articolului 101 și a articolului 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene [AT.39.612 – Perindopril (Servier)] în măsura în care privesc Servier S.A.S, Les Laboratoires Servier și Servier Laboratories Limited;

- cu titlu subsidiar, utilizarea competenței sale de fond pentru reducerea substanțială a cuantumului amenzilor impuse Servier S.A.S, Les Laboratoires Servier și Servier Laboratories Limited la articolul 7 din această decizie;
- acordarea către Servier S.A.S, Les Laboratoires Servier și Servier Laboratories Limited a beneficiului oricărei anulări, în tot sau în parte, a deciziei în cadrul acțiunii formulate de Biogaran;
- pronunțarea oricărei ordonanțe pe care Tribunalul o va considera adecvată;
- obligarea Comisiei Europene la plata integrală a cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șaptesprezece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe un viciu de procedură, în măsura în care ancheta ar fi fost afectată printr-o confirmare de ipoteză. Reclamantele arată că, după ce a anunțat public, în urma anchetei sectoriale, că sectorul respectiv era „la pământ”, Comisia a căutat cu orice preț să confirme această supoziție printr-o decizie, cu riscul de a denatura și de a rescrie situația de fapt din speță.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură, în măsura în care comitetul consultativ în materie de înțelegeri și de poziții dominante, al cărui aviz este obligatoriu înainte de orice decizie, în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (CE) nr.º1/2003 ⁽¹⁾, nu ar fi fost convocat în timp util și în măsura în care numai reprezentanții a trei state membre ar fi asistat la ședința acestui comitet.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la o cale de atac efectivă, întrucât Comisia a adresat reclamantelor o decizie de 919 pagini, fără a ține seama de constrângerile legate de timp și de formă care trebuie respectate în formularea unei acțiuni.
4. Motivele al patrulea-al doisprezecelea, întemeiate pe erori de apreciere și pe erori de drept, întrucât Comisia a calificat în mod eronat acordurile de soluționare amiabilă dintre reclamante, pe de o parte, și Niche, Matrix, Teva, Krka și Lupin, pe de altă parte, drept încălcări ale articolului 101 TFUE.
 - Reclamantele arată în special că, pentru a califica acordurile care restrâng concurența „prin obiect”, Comisia s-a sprijinit pe trei factori definiți într-un mod atât de larg încât ar fi inoperanți pentru a distinge între acordurile amiabile legitime și înțelegerile anticoncurențiale (existența unui transfer de valoare care încurajează fabricantul de produse generice la tranzacții cu un beneficiu comercial oarecare, restrângerea concurenței, cu limitarea libertății comerciale a fabricantului de produse generice, și o potențială concurență între părți, datorită inexistenței unor obstacole care să facă absolut imposibilă intrarea viitoare pe piață a fabricantului de produse generice).
 - În plus, prin denaturarea obiectivului legitim și a contextului acordurilor (în special prin înlăturarea, în pofida realității, a existenței unor serioase dificultăți tehnice și normative care îi împiedică pe fabricanții de produse generice să intre pe piață, precum și existența de litigii paralele), concluzia Comisiei constând în afirmația că acordurile aveau ca obiect restrângerea concurenței ar fi fost viciată de numeroase erori de apreciere.
 - În sfârșit, analiza „efectelor” acordurilor ar fi viciată de o contradicție între motive și de faptul că Comisia nu ar fi utilizat un scenariu contrafactual realist. Astfel, decizia atacată s-ar întemeia în totalitate pe o analiză *ex ante* a unor efecte ipotetice, reproducând practic analiza după obiect cu încălcarea jurisprudenței, așa încât s-ar constata existența unor efecte anticoncurențiale în pofida inexistenței oricărui efect real pe piață.
5. Al treisprezecelea motiv, întemeiat cu titlu subsidiar pe o eroare de apreciere și pe o eroare de drept, în măsura în care Comisia ar fi calificat în mod artificial acordurile dintre reclamante, pe de o parte, și Niche, Matrix, Teva, Krka și Lupin, pe de altă parte, drept cinci încălcări distincte.
6. Al paisprezecelea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe o eroare de drept, în măsura în care Comisia ar fi restricționat în mod eronat și artificial piața relevantă a produselor finite doar la molecula de perindopril, cu excluderea celorlalte cincisprezece inhibitori ai enzimei de conversie disponibili pe piață.
7. Al cincisprezecelea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere, în măsura în care Comisia ar fi stabilit în mod eronat existența unei poziții dominante a reclamantelor pe piața relevantă. Reclamantele arată că această concluzie a Comisiei rezultă din limitarea artificială a pieței relevante doar la perindopril.

8. Al șaisprezecelea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe o eroare de drept, în măsura în care Comisia ar fi calificat în mod eronat reclamantele drept întreprinderi aflate în poziție dominantă pe piața „tehnologiei”.

Reclamantele susțin că Comisia ar fi definit în mod insuficient de clar și, în orice caz, eronat o piață a „tehnologiei” în amonte, care nu ar face decât să reproducă piața produselor finite, și ar fi considerat în mod eronat că Servier deținea o poziție dominantă pe această piață ipotetică.

9. Al șaptesprezecelea motiv, întemeiat pe o eroare de apreciere și pe o eroare de drept, în măsura în care Comisia ar fi considerat în mod eronat că reclamantele au săvârșit un abuz de poziție dominantă prin încheierea de acorduri amiabile (procedând astfel, Comisia ar fi aplicat simultan articolele 101 și 102 TFUE aceleiași situații de fapt, contrar jurisprudenței) și prin achiziționarea unei tehnologii embrionare de la un IMM european.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

Ațiune introdusă la 13 octombrie 2014 – PRIMA/Comisia

(Cauza T-722/14)

(2014/C 462/40)

Limba de procedură: bulgara

Părțile

Reclamantă: „PRIMA – Produzentska, reklamna, informazionna i mediyna agenziya” AD (Sofia, Bulgaria) (reprezentant: Yavor Sergeev Ruskov, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei Comisiei Europene din 12 august 2014 prin care a respins oferta reclamantei în cadrul procedurii de atribuire a contractului de achiziții publice PO/2013-13/SOF privind sprijinirea reprezentării Comisiei Europene în Bulgaria în cadrul organizării de evenimente publice;
- anularea Deciziei Comisiei Europene din 12 august 2014 prin care executarea contractului de achiziții publice a fost atribuită altui participant la procedură și anularea tuturor deciziilor subsecvente privind încheierea unui contract în vederea executării contractului de achiziții publice, inclusiv Decizia Comisiei Europene din 12 septembrie 2014;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de informare

— autoritatea contractantă a comunicat informațiile solicitate de PRIMA referitoare la caracteristicile ofertei reținute dar nu a furnizat informații privind avantajele acestei oferte.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe aplicarea incorectă a criteriilor de atribuire

— criteriile de atribuire stabilite de autoritatea contractantă nu au fost aplicate în mod obiectiv și corect, motiv pentru care notele atribuite pentru îndeplinirea acestor criterii nu sunt întemeiate; prin urmare, nu a fost asigurată egalitatea de acces și de tratament a tuturor ofertanților.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice

— decizia de atribuire a contractului de achiziții publice a fost luată după data primei decizii, prin care oferta PRIMA a fost respinsă;

- autoritatea contractantă nu a adus această decizie la cunoștința PRIMA, ceea ce reprezintă o încălcare a principiilor transparenței și egalității participanților la procedură;
- necomunicarea informațiilor cu privire la această decizie a restrâns dreptul de apărare al PRIMA.

Acțiune introdusă la 13 octombrie 2014 – HX/Consiliul

(Cauza T-723/14)

(2014/C 462/41)

Limba de procedură: bulgara

Părțile

Reclamant: HX (Damasc, Siria) (*reprezentant:* Stanislav Koev, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii și a tuturor motivelor care o întemeiază ca fiind admisibile și fondate, precum și admiterea acesteia;
- admiterea cererii de judecare a cauzei potrivit procedurii accelerate;
- anularea Deciziei 2013/255/PESC a Consiliului din 31 mai 2013 și a Deciziei de punere în aplicare 2014/488/PESC a Consiliului din 22 iulie 2014, în măsura în care reclamantul este înscris în lista cuprinsă în anexa la Decizia 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei;
- anularea Regulamentului (UE) nr. 36/2012 al Consiliului din 18 ianuarie 2012 și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 793/2014 al Consiliului din 22 iulie 2014, în măsura în care reclamantul este înscris în lista cuprinsă în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria;
- obligarea Consiliului la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șapte motive.

1. Încălcarea gravă a dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil
 - Actele atacate nu au fost comunicate reclamantului și nu i-au fost prezentate probe sau indicii serioase care să justifice înscrierea sa în lista persoanelor cărora li se aplică sancțiuni, deși sarcina probei revine Consiliului.
 - Acuzațiile invocate împotriva reclamantului, având în vedere răspunderea pentru „represiunea violentă împotriva populației civile din Siria”, sunt neclare și incomplete și se întemeiază pe prezumții.
2. Încălcarea obligației de motivare
 - Actele atacate conțin simple afirmații, care nu pot constitui o motivare.
3. Încălcarea dreptului la protecție jurisdicțională efectivă
 - Răsturnarea sarcinii probei, prin care pârâtul a avut posibilitatea să regularizeze actele sale eronate și nelegale, este nelegală.

4. Eroarea de apreciere a Consiliului în privința mai multor fapte
5. Încălcarea dreptului de proprietate și a principiilor proporționalității și libertății economice
 - În temeiul actelor atacate, reclamantului i s-a luat în mod nelegal posibilitatea să își exercite în mod pașnic dreptul de proprietate.
6. Încălcarea dreptului la condiții normale de viață, întrucât măsurile adoptate încalcă interdicția cuprinsă la articolul 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene referitoare la supunerea la pedepse inumane sau degradante.
7. Încălcarea gravă a dreptului la respectarea reputației, prevăzut la articolul 8 și la articolul 10 paragraful 2 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât înscrierea reclamantului în actele atacate a distrus în mod nelegal reputația acestuia în societatea siriană și față de partenerii săi.

Acțiune introdusă la 3 noiembrie 2014 – Alpha Calcit/OAPI – Materis Paints Italia (CALCILITE)

(Cauza T-742/147)

(2014/C 462/42)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Alpha Calcit Füllstoffgesellschaft mbH (Köln, Germania) (reprezentant: F. Hauck, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Materis Paints Italia SpA (Novate Milanese, Italia)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu în cauză: marca figurativă comunitară „CALCILITE” – marca comunitară nr. 5 074 745

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a OAPI din 04/09/2014 în cauza R 753/2013-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate cu privire la următoarele produse: coloranți, lacuri și vopsele; produse pentru prevenirea coroziunii și a deteriorării lemnului; materiale pentru vopsit; mordanți; rășini naturale în stare brută (clasa 2); gleturi (clasa 19);
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 53 alineatul (1) litera (a) și a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Acțiune introdusă la 3 noiembrie 2014 – Meta Group/Comisia**(Cauza T-744/14)**

(2014/C 462/43)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamantă: Meta Group Srl (Roma, Italia) (reprezentanți: A. Bartolini și A. Formica, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea neîndeplinirii de către Comisie a obligațiilor pecuniare care rezultă din contractele de subvenție menționate în text în valoare totală de 566 377,63 euro, cu titlu de subvenții datorate și neplătite, precum și declararea caracterului ilegal al compensațiilor efectuate în legătură cu creanțele deținute de reclamantă;
- și, prin urmare, obligarea Comisiei la plata, în favoarea reclamantei, a sumei menționate de 566 377,63 euro, precum și a dobânzilor moratorii și a reevaluării monetare;
- precum și, obligarea Comisiei la repararea prejudiciilor cauzate reclamantei, în valoare totală de 815 000 de euro sau la o sumă mai mare pe care Tribunalul ar stabili-o la finalul prezentei proceduri, precum și a prejudiciului suplimentar care rezultă din nelegalitatea compensațiilor menționate.

Motivele și principalele argumente

Obiectul prezentei acțiuni îl reprezintă pretinsa neîndeplinire de către pârâtă a obligațiilor care îi revin în cadrul contractelor *Take-it-up* (nr. 245637), *BCreative* (nr. 245599) și *Ecolink+* (nr. 256224), încheiate în cadrul celui de „Al cincilea și al șaselea program-cadru pentru cercetare și dezvoltare tehnologică al Uniunii Europene”.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă zece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe neîndeplinirea de către Comisie a obligațiilor care îi revin în temeiul clauzelor contractuale privind determinarea costului orar al asociaților prestatori ai serviciilor (încălcarea articolului II.19 alineatul 1 litera d) din anexa II la convențiile de subvenție)
 - Comisia, la determinarea costului orar al asociaților prestatori ai serviciilor, ar fi acționat cu încălcarea prevederilor articolului II.19 alineatul 1 litera d) din anexa II, care prevede că individualizarea costurilor asociaților, în calitate de profesioniști care contribuie cu propria lucrare la executarea proiectului subvenționat, în sensul convențiilor stipulate *inter partes*, trebuie să fie efectuată prin aplicarea normelor statului membru în care beneficiarul își desfășoară propria activitate.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe neîndeplinirea de către Comisie a obligațiilor care îi revin în temeiul clauzelor contractuale privind determinarea costului orar al asociaților prestatori de servicii (încălcarea articolului II.19 alineatul 1 litera b) din anexa II la convențiile de subvenție)
 - Comisia, la determinarea costului orar al asociaților prestatori de servicii, ar fi acționat cu încălcarea inclusiv a dispoziției articolului II.19 alineatul 1 litera b) din convențiile de subvenție, potrivit căreia costurile eligibile trebuie să fie determinate pe baza principiilor generale în vigoare la momentul încheierii contractului. În special, trimiterea efectuată de Comisie la criteriile prevăzute pentru programele „Marie Curie” ar fi absolut neadecvată și arbitrară, aceasta referindu-se la un regim care a intrat în vigoare abia în 2011 și care, mai mult, privea exclusiv programul FP7 care, ca atare, nu era așadar în vigoare la momentul situației de fapt în litigiu.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe neîndeplinirea de către Comisie a obligațiilor care îi revin în temeiul clauzelor contractuale ale articolului I.11 [„Other Special conditions” („Alte condiții speciale”)] din convenția de subvenție a proiectului *Take it up*
 - În ceea ce privește în mod specific convențiile din programul CIP și, în special, din convenția privind proiectul *Take it up*, Comisia ar fi încălcat articolul I.11, având în vedere că aceasta din urmă a omis în mod constant să adopte orice decizie formală sau implicită de respingere a metodologiei propuse de META în aplicarea acestei clauze contractuale.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe neîndeplinirea de către Comisie a obligațiilor care îi revin în temeiul articolului II.19 alineatul 1 litera b) din anexa II la convențiile de subvenție în legătură cu calificarea drept „subcontract” a raportului de muncă instituit cu experții care au colaborat cu societatea reclamantă
 - Comisia nu și-ar fi îndeplinit nici obligațiile care îi revin în temeiul clauzei de la articolul II.19 alineatul 1 litera b), întrucât ar fi omis în mod eronat să aplice experților folosiți de META în executarea proiectelor subvenționate criteriile și standardele de raportare ale „consultanților *intra muros*”, potrivit definiției pe care o oferă chiar Comisia, în Orientările financiare ale celui de al cincilea și ale celui de al șaselea program-cadru.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe neîndeplinirea de către Comisie a obligațiilor care îi revin în temeiul articolului II. 19 alineatul 1 litera b) din anexa II la convențiile de subvenție în legătură cu recunoașterea costurilor indirecte referitoare la „in house consultants”
 - Comisia nu și-ar fi îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul prevederii de la articolul II. 19 alineatul 1 litera b) din anexa II, în ceea ce privește în special aplicarea principiilor generale prevăzute în acesta cu privire la raportare, din moment ce nu a respectat principiile generale în materie de calificare a costurilor indirecte referitoare la „in house consultants”.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a normelor și a principiilor dreptului Uniunii Europene și a jurisprudenței Curții de Justiție și, în special, a principiilor bunei-credințe, al încrederei legitime și al siguranței juridice
 - Comportamentul omisiv și inert al Comisiei ar fi fost susceptibil de a da naștere în mintea reclamantei unei încrederi legitime în ceea ce privește corectitudinea metodologiei propuse de aceasta, motiv pentru care actele ulterioare de recuperare/reducere a subvențiilor datorate ar trebui considerate adoptate cu încălcarea principiului bunei-credințe în executarea contractului.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a normelor cuprinse în Codul de bună conduită administrativă și, în special, a principiilor proporționalității, al informării, al contradictorialității și al motivării
 - Comisia nu ar fi furnizat către META informațiile solicitate, nu ar fi furnizat o motivare adecvată a deciziei adoptate și, în orice caz, ar fi adoptat o decizie neproporțională, având în vedere că toate obiectivele proiectului au fost îndeplinite în mod punctual de reclamantă.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe neîndeplinirea de către Comisie a obligației de a plăti către META subvențiile prevăzute de convențiile de subvenție pentru realizarea proiectelor finanțate
 - Prin urmare, Comisia, și-ar fi încălcat obligația contractuală având ca obiect plata contribuției datorate, în temeiul convențiilor de subvenție, cu privire la activitatea raportată de META pentru realizarea obiectivelor prevăzute de proiecte. Aceste contribuții neachitate se ridică la 566 377,63 euro.
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a regulii de la articolul 80 din Regulamentul (UE) nr. 966/2012 în legătură cu compensarea creanțelor deținute de META
 - Comisia ar fi acționat cu încălcarea regulii de la articolul 80 din Regulamentul (UE) nr. 966/2012, care prevede că compensarea între debite și creanțele asupra instituțiilor europene trebuie să fie admisă numai între creanțe care sunt certe, în sumă fixă și exigibile, în timp ce creanțele compensate de Comisie, fiind contestate, sunt lipsite de caracterul „cert”.
10. Al zecelea motiv, întemeiat pe repararea prejudiciului patrimonial suferit de reclamantă
 - Neîndeplinirea obligațiilor contractuale stabilite în sarcina Comisiei, în plus, ar fi implicat un prejudiciu deosebit de grav și de injust față de META, sub forma unui prejudiciu suferit, cuantificat, în temeiul raportului de expertiză anexat la acțiune, la 815 000 euro, precum și a prejudiciului rezultat din actele de compensare efectuate în mod ilegal chiar de Comisie.

Acțiune introdusă la 5 noiembrie 2014 – Merck/OAPI – Nestlé (HEALTHPRESSO)**(Cauza T-747/14)**

(2014/C 462/44)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Merck KGaA (Darmstadt, Germania) (reprezentanți: M. Best, U. Pflegar și S. Schäffner, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Société de Produits Nestlé SA (Vevey, Elveția)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu în cauză: marca comunitară verbală „HEALTHPRESSO” – cererea de înregistrare nr. 10 003 028

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 7 august 2014 în cauza R 1880/2013-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a deciziei atacate, în măsura în care camera de recurs a admis opoziția și a respins cererea de înregistrare a mărcii comunitare pentru produsele care fac parte din clasa 30;
- respingerea opoziției nr. B 1 191 607;
- obligarea OAPI și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 96 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ordonanța Tribunalului din 10 noiembrie 2014 – Siegenia-Aubi și Noraa/Comisia**(Cauza T-257/12) ⁽¹⁾**

(2014/C 462/45)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 227, 28.7.2012.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 11 noiembrie 2014 – Carlo De Nicola/BEI

(Cauza F-55/08 RENV) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Trimitere la Tribunal după anulare — Personalul BEI — Evaluare — Nelegalitatea deciziei comitetului pentru recursuri — Nepronunțare asupra cererii de despăgubire)

(2014/C 462/46)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (reprezentant: L. Isola, avocat)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții (reprezentanți: G. Nuvoli și F. Martin, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Pe de o parte, anularea parțială a unei decizii a comitetului pentru recursuri privind evaluarea reclamantului pentru anul 2006 și, pe de altă parte, stabilirea faptului că reclamantul este victima hărțuirii morale, precum și obligarea pârâtei la încetarea activităților de hărțuire și la repararea prejudiciului moral și material

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia comitetului pentru recursuri al Băncii Europene de Investiții din 14 decembrie 2007.
- 2) Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra concluziilor privind anularea Deciziei din 13 iulie 2007 de a nu-l promova pe reclamant, asupra concluziilor privind anularea raportului de evaluare pentru anul 2006 și asupra concluziilor privind repararea prejudiciilor pretins suferite în urma hărțuirii morale.
- 3) Respinge în rest acțiunea.
- 4) Banca Europeană de Investiții suportă propriile cheltuieli de judecată și cheltuielile efectuate de domnul De Nicola în cauzele F-55/08, T-37/10 P și F-55/08 RENV.

⁽¹⁾ JO C 209, 15.8.2008, p. 73.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 11 noiembrie 2014 – Carlo De Nicola/BEI

(Cauza F-52/11) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Personalul BEI — Hărțuire morală — Procedură de anchetă — Raportul comitetului de anchetă — Definiție eronată a hărțuirii morale — Decizia președintelui BEI de a nu admite plângerea — Anulare — Acțiune în despăgubire)

(2014/C 462/47)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (reprezentanți: L. Isola, avocat)

Pârâtă: BEI (reprezentanți: T. Gilliams și F. Martin, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere de anulare a unei scrisori a președintelui băncii prin care declara că, în urma deciziei comitetului de a respinge plângerea pentru hărțuire morală introdusă de reclamant, nu era necesară nicio acțiune, precum și de anulare a altor decizii privind ancheta pentru hărțuire morală. Pe de altă parte, o cerere de declarare a faptului că reclamantul a fost victima unei hărțuiri morale

Dispozitivul

- 1) *Anulează Decizia din 1 septembrie 2010 prin care președintele Băncii Europene de Investiții a respins plângerea pentru hărțuire morală a domnului De Nicola.*
- 2) *Obligă Banca Europeană de Investiții la plata către domnul De Nicola a sumei de 3 000 de euro.*
- 3) *Respinge în rest acțiunea.*
- 4) *Banca Europeană de Investiții suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de domnul De Nicola.*

(¹) JO C 186, 25.6.2011, p. 37.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO